

I U 865/2015-16

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	09-09-2016	Sig. znak: 0525
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Šifra zadeve: 090-47/2015/15		

SODBA
V IMENU LJUDSTVA
IN
SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in Liljana Polanec kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Adriane Glažar kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: SLOVENSKI DRŽAVNI HOLDING d.d., Mala ulica 5, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi tožeče stranke zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-47/2015/7 z dne 15. 5. 2015,

na seji 7. septembra 2016

ODLOČILO:

- I. Tožba se v delu, ki se nanaša na 1. točko izreka odločbe, zavrne.
- II. Postopek se v delu, ki se nanaša na izpodbijanje 2. točke izreka odločbe, ustavi.
- III. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo delno ugodila pritožbi prosilcev in delno odpravila odločbo tožeče stranke št. 2015/2015000401/LK z dne 15. 1. 2015 ter odločila, da je dolžna tožeča stranka prosilcema v roku 31 dni od vročitve odločbe omogočiti vpogled v zapisnik 4. seje prodajnega odbora za prodajo delnic Telekom Slovenije, pri čemer mora prekriti nazive finančnih svetovalcev, ki niso Citi, ter da mora omogočiti vpogled v dele pogodbe z dne 30. 10. 2013 med Citi, tožečo stranko, Republiko Slovenijo, Kapitalsko družbo pokojninskega in invalidskega zavarovanja, POZ Zavarovalnico Sava d.d. in Zavarovalnico Triglav d.d., pri čemer v nadaljevanju opredeljuje, za katere dele pogodbe je treba omogočiti vpogled.
2. V obrazložitvi odločbe tožena stranka navaja, da sta tožnika naslovila zahtevo za vpogled v dokumentacijo, ki pa jo je tožeča stranka v celoti zavrnila, pri čemer se je sklicevala na to, da gre za dokumente zaupne narave, ki v skladu z 2. točko prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) pomenijo izjemo. Tožnika sta se zoper prvostopenjsko odločbo pritožila, tožena stranka pa je v izpodbijani odločbi ugotovila, da je pritožba delno utemeljena. Ugotovila je, da zahtevani dokumenti izpolnjujejo kriterije, zaradi katerih predstavljajo informacije javnega značaja, da pa so označeni z žigom organa „poslovna skrivnost – zaupno“, kar pomeni, da izpolnjujejo subjektivni kriterij poslovne skrivnosti in s tem pogoj za obstoj izjeme do prostega dostopa do informacij javnega značaja po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Tožena stranka je nadalje presojala, ali gre za podatke, glede katerih je treba prosilcema omogočiti dostop na podlagi 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ (poraba javnih sredstev). Tožena stranka se je z vpogledom v zapisnik 4. seje prepričala, da se ta nanaša na obrazložitev odločitve, da tožeča stranka prične pogajanja s Citi o vsebini mandatne pogodbe. Gre za sklenitev mandatne pogodbe o finančnem svetovanju pri prodaji delnic, katerih lastnik je tožeča stranka in gre tako pri zapisniku kot pri mandatni pogodbi za podatke, ki se nanašajo na porabo javnih sredstev in to zato, ker gre za naročilo storitve, ki bo plačana iz sredstev tožeče stranke, ki so javna sredstva, in ker gre za prodajo delnic, ki so v neposredni oziroma posredni lasti Republike Slovenije. Poleg tega pa že sama mandatna pogodba vsebuje določilo, po katerem stranke pogodbe lahko podatke iz pogodbe ne glede na to, da so določeni za poslovno skrivnost, razkrijejo tretjim osebam, če je to potrebno ali zahtevano po zakonu in drugih predpisih oziroma s sodno ali vladno odredbo. Tisti deli zapisnika 4. seje, ki se pa ne nanašajo na izbiro ponudnika, ampak na neizbrane ponudnike, pa se prekrijejo. Tožeča stranka mora omogočiti vpogled tudi v tiste dele zapisnika, kjer so razvidna imena in priimki članov prodajnega odbora, ki so sprejeli odločitev o izbiri ponudnika, saj so ti podatki neposredno povezani s porabo javnih sredstev.

3. Tožeča stranka v tožbi povzema vsebino izpodbijane odločbe in navaja, da je vodstvo tožeče stranke na podlagi 39. člena Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1) sprejelo sklep, na podlagi katerega se za poslovno skrivnost štejejo sklepi upravnega odbora tožeče stranke ter vsi podatki, ki se nanašajo na postopke oziroma sklenitev pravnih poslov v zvezi s finančnimi naložbami tožeče stranke, kamor spadajo tudi podatki, vsebovani v zahtevanih dokumentih. Zahtevani dokumenti se za poslovno skrivnost štejejo tudi v skladu z internim aktom tožeče stranke. Razen tega se zahtevani dokumenti štejejo za poslovno skrivnost tudi v smislu drugega odstavka 39. člena ZGD-1, saj bi nastala občutna gospodarska škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba, ki bi izvirala iz posledic, ki bi jih imelo razkritje podatkov oziroma posameznih delov pogodbe, saj so se pogodbene stranke zavezale, da bodo kot zaupne ohranile vse določbe mandatne pogodbe in jih ne bodo razkrivale tretjim osebam. V nasprotnem primeru bi tožeča stranka bila odškodninsko odgovorna proti tretjim osebam. Sicer pa tožena stranka ne zanika, da se zahtevani dokumenti štejejo za poslovno skrivnost, saj so označeni z žigom organa *Poslovna skrivnost – zaupno*. Tožena stranka se neutemeljeno sklicuje na določilo 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Po tem določilu ne zadošča, da bi šlo za podatke, ki se nekako nanašajo na porabo javnih sredstev, ampak morajo biti to podatki, iz katerih je razvidna poraba javnih sredstev. Zapisnik 4. seje prodajnega obora pa zgolj omenja, da se začnejo pogajanja s Citi, zagotovo pa ne vsebuje podatka o porabi javnih sredstev, saj v tej fazi še ni bila sklenjena pogodba in na podlagi zapisnika tudi niso bila izplačana nobena javna sredstva. Prav tako se ni mogoče strinjati s trditvijo tožene stranke, da prodaja delnic pomeni porabo javnih sredstev. Prodaja delnic pomeni odplačno razpolaganje, pri katerem prodajalec za prodano delnico prejme njeno protivrednost v denarju, kar pomeni, da javna sredstva sploh niso bila porabljena. Razpolaganje s premoženjem pa ni mogoče preprosto enačiti s porabo javnih sredstev. Tožeča stranka predlaga, naj sodišče tožbi ugodí in izpodbijano odločbo odpravi ter zadevo vrne toženi stranki v ponovni postopek, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.
4. Tožena stranka v odgovoru na tožbo opozarja na to, da tožeča stranka izpodbija tudi 2. točko izreka odločbe, v kateri je bila zavrnjena pritožba prosilcev zoper odločbo tožeče stranke. S tem delom odločbe pa ni bilo poseženo v pravni položaj tožeče stranke, zato predlaga, da v tem delu sodišče tožbo zavrže. Sicer pa tožena stranka poudarja, da pojem porabe javnih sredstev ni mogoče razlagati v tako zoženem pomenu, kot to navaja tožeča stranka. Oblika javne porabe je lahko zelo raznovrstna. Ni mogoče trditi, da gre za porabo javnih sredstev samo v primeru dejanskih denarnih odливov z računa neke inštitucije. Tožena stranka nadalje izpostavlja javno pravno naravo tožeče stranke, ki za izvajanje javno pravnih nalog upravlja z javnimi sredstvi v specifični obliki državnega premoženja (naložbe oziroma delnice in deleži v gospodarskih družbah), katerega poraba je

tudi povezana s prosilčevo zahtevo. Pri presoji, ali gre za javna sredstva, pa je treba upoštevati tudi temeljni namen delovanja tožeče stranke in s tem povezano posebej z Zakonom o slovenskem državnem holdingu predpisano načelo preglednosti upravljanja državnih kapitalskih naložb (8. člen) ter dostop do informacij javnega značaja kot eden od vidikov transparentnosti poslovanja (63. člen) – preglednost in javnost postopkov ter s tem povezana poraba javnih sredstev je torej v javnem interesu določena že z zakonom. Predlaga, naj sodišče tožbo zoper 2. točko izreka odločbe zavrže, zoper 1. točko izreka odločbe pa zavrne.

5. Oba prosilca kot stranki z interesom sta v odgovoru na tožbo navedla, da ob argumentaciji tožeče stranke javnosti ne bi bile dostopne več nobene informacije, za katere bi zavezanci po ZDIJZ v svojih internih aktih določili, da so poslovna skrivnost. Tudi če bi tožeča stranka odškodninsko odgovarjala, to ne more biti razlog za spregled interesa javnosti do obveščenosti. Poraba javnih sredstev je rezultat razpolaganja z javnimi sredstvi. Tožeča stranka je zavezana pri razpolaganju z javnimi sredstvi k skrbnosti, ki je za javnost temeljnega pomena pri presoji o zaščiti javnih interesov in interesov Republike Slovenije.
6. Tožeča stranka je z vlogo z dne 6. 7. 2015 sodišču sporočila, da ne izpodbija 2. točke izreka izpodbijane odločbe.

K točki I izreka:

7. Tožba v delu, ki se nanaša na 1. točko izreka izpodbijane odločbe, ni utemeljena.
8. Sodišče ugotavlja, da med strankama v tem upravnem sporu ni sporno vprašanje, ali zahtevana dokumentacija predstavlja poslovno skrivnost, saj tožena stranka celo sama navaja, da dokumenti izpolnjujejo subjektivni kriterij poslovne skrivnosti, saj so z žigom organa označeni kot poslovna skrivnost. Sporno pa je vprašanje, ali je podana izjema iz 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, da se dostop do zahtevane informacije dovoli tudi, če je podatek poslovna skrivnost, v kolikor gre za podatke o porabi javnih sredstev.
9. Glede na navedeno sodišče meni, da podatki, ki sta jih prosilca zahtevala, sicer ustrezajo definiciji poslovne skrivnosti iz prvega odstavka 39. člena ZGD-1, vendar pa se po mnenju sodišča tožena stranka upravičeno sklicuje na izjemo iz 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki med drugim določa, da se ne glede na določbe prvega odstavka dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev. Po presoji sodišča tožena stranka pravilno ugotavlja, da se zapisnik 4. seje prodajnega odbora nanaša na obrazložitev odločitve, da tožeča stranka prične pogajanja s Citi o vsebini mandatne pogodbe. Sodišče se strinja z navedbo v izpodbijani odločbi, da ker gre za sklenitev mandatne pogodbe o finančnem svetovanju pri prodaji delnic, katerih lastnik je

tožeča stranka, gre tako pri zapisniku kot tudi pri mandatni pogodbi za podatke, ki se nanašajo na porabo javnih sredstev in to iz obeh razlogov, ki jih navaja tožena stranka. Gre za naročilo storitve, ki bo plačana iz sredstev tožeče stranke, ki so javna sredstva, in gre za prodajo delnic, ki so v neposredni oziroma posredni lasti Republike Slovenije.

10. V zvezi s tožbeno navedbo, da bi tožeča stranka zaradi razkritja teh podatkov bila odškodninsko odgovorna proti tretjim osebam, sodišče meni, da bi razkritje podatkov v tem primeru pomenilo ravnanje, ki je v skladu z 1. alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ in v tem primeru ne bi šlo za protipravno ravnanje, ampak za ravnanje v skladu z zakonom, kar pomeni, da ne bi bili podani elementi odškodninske odgovornosti.
11. Sodišče se tudi ne strinja s stališči tožeče stranke, iz katerih smiselno izhaja, da je potrebno pojem porabe javnih sredstev v smislu 1. alineje drugega odstavka 6. člena ZDIJZ razlagati tako, da bi morala biti javna sredstva že izplačana, da bi se lahko informacija razkrila. V tem določilu ne piše, da morajo biti javna sredstva že porabljena, ampak piše le to, da se ne glede na določbe prvega odstavka 6. člena dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev. Ne piše, ali so javna sredstva že bila porabljena, ali bodo porabljena, temveč zgolj to, da gre za podatke o porabi javnih sredstev, kar po mnenju sodišča pomeni, da je tak podatek javnosti dostopen, če gre za kakršnokoli informacijo o porabi javnih sredstev. To pa pomeni, da je zapisnik 4. seje prodajnega odbora informacija javnega značaja tudi, če v tej fazi še ni bila sklenjena pogodba.
12. Sodišče se tudi ne strinja z razlago tožeče stranke, da ne gre za porabo javnih sredstev, če prodaja delnic pomeni odplačno razpolaganje, pri katerem prodajalec za prodano delnico prejme njeno protivrednost in da zato javna sredstva niso porabljena. Pojem porabe je potrebno po mnenju sodišča razlagati širše, kar pomeni, da je to vsako odplačno ali neodplačno razpolaganje z premoženjem, tudi sprememba ali pretvorba premoženja iz ene oblike v drugo. Poraba javnih sredstev torej niso le odlivi z računa neke javne institucije.
13. Ker je odločitev tožene stranke v 1. točki izreka odločbe pravilna, je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) tožbo v tem delu zavrnilo.

K točki II izreka:

14. Tožeča stranka je s tožbo v začetku izpodbijala odločbo v celoti, dne 7. 7. 2015 pa je sodišče prejelo njeno vlogo, v kateri navaja, da ne izpodbija 2. točke izreka

izpodbijane odločbe, kar smiselno pomeni, da tožbo v tem delu umika. Zaradi umika tožbe v tem delu je sodišče na podlagi drugega odstavka 34. člena ZUS-1 postopek v delu, ki se nanaša na 2. točko izreka odločbe, to je, da se v preostalih delih pritožba prosilcev zavrne, postopek ustavilo.

K točki III izreka:

15. Tožeča stranka je zahtevala tudi povrnitev stroškov postopka. Četrty odstavek 25. člena ZUS-1 določa, da če sodišče tožbo zavrne ali zavrže ali se postopek ustavi, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, razen če se postopek ustavi po tretjem ali četrtem odstavku 39. člena tega zakona. Ker je sodišče tožbo v enem delu zavrnilo, v enem pa je postopek ustavilo, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Zoper sodbo pod tč. I izreka pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

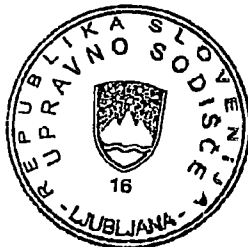
Zoper sklep pod tč. II in III izreka je dovoljena pritožba v roku 15 dni od vročitve pisnega odpravka sklepa. Pritožba se vložijo priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke. Pritožba mora obsegati navedbo sklepa, zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožbo se lahko vložijo le po osebi, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (smiselno drugi odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa. Če sodna taksa ni plačana niti v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena (tretji odstavek 105. a člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ljubljana, 7. september 2016

Predsednica senata:
mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojne sodne osebe: